

Forfatter: Gierlew, Andreas Christian

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1827-05-29)

Citation: Gierlew, Andreas Christian: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1827-05-29)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 152. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000085.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn den 29de Mai 1827.

— — Jeg formoder, at Pakken til Tieck nu er indloden, da Deres Brev afgik, var det endnu ei mueligt. De vil hos Tieck nu kunne læse Dr. Heibergs Vaudeviller; de gjøre furore her, fordi de spilles fortræffelig. Deres Læsning tilfredsstiller ikke, ogsaa hans flyvende Post vil De kunne læse, som har 6—700 Subscribentere.

s. 153 Sorøes høitidelige Indvielse sandt Sted den 21de dennes i Kongens og alle Prindsers og Statsministres Overværelse foruden Universitets Directionens og endeel af Universitetets Professorers, samt mange uindbudne Honoratiores fra Byen og Omegnen. Bygningen er skjøn, maatte nu denne nye Stiftelse kun virke sand Gavn for Videnskabeligheden i Dk., men den er kun en Skole, som vi have nok af, og et Slags Gymnasium, hvor første og anden Examen kunne tages, som vi ikke behøve. Havde man der søgt at lære de mere practiske Discipliner, især af Stats-Bestyrelsens sorskjellige Dele, Finantsvæsen og alle de saakaldte cameralistiske Videnskaber, selv de til sand Diplomatiik saa vigtige og nødvendige forberedende, hvorover der ved Universitetet her næsten slet ikke læses, og søgt at saae dygtige Lærere i disse Fag, som man nu troer at kjende nok ved den juridiske Examen, vilde denne Stiftelse i den nøieste Forbindelse med Universitetet her og som et Complement til samme, hvor unge Mænd efter fuldendt Cursus her kunde uddanne sig for de Regjerings Fag, hvortil de bestemte sig, sikkert opnaaet et langt høiere Formaal — nu forekommer mig dette ganske forfeilet.

Den Lancasterske Adjutant Abrahamson er optaget i den danske Adelstand — om han nu, som man siger, vil tage Begyndelsen as sin sal. Faders bekjendte Drikkevis: „Min Søn, om Du vil i Verden frem, saa buk“ osv. til Valgsprog, tør jeg ei bestemme.

Den Lybske Hoppe har da endelig endt og mal fini, congédié en disgrace, selv forbudt det kgl. Forgemak. Hans Gavtyverier bleve endelig for grove, og fra at have været Millionær har han nu ved ravgale Speculationer ruineret sig.. Han har viist væsentlige Tjenester, det har sal. Roscnkrantz sagt mig i sin Tid, og H. M. allernaadigst gjentaget mig nylig, jeg veed det, men saadanne Herrer maa man betale contant, ei med Titler, Orden og Embeder. Pløyen er hevnet, men for sildig. Brøndsted, der s. 154i over $\frac{3}{4}$ Aar har været her, er bleven Geheime Legationsraad, men uden videre, dog har Kongen subscriberet paa 25 Expl. af hans Værk, som jeg frygter for, kan ruinere ham; han siger nu at ville reise, men det har han sagt faa Dage efter sin Ankomst.

Kongen reiser den 10de næste M. til Holsteen paa 3 Uger. Dronningen er stedse meget svag, Prinds Christian og Gemalinde paa nogle Uger i Fyen. Prof. Olufsen er død i denne Maaned, en af vore aandrigste Mænd, kundskabsrig og djerv. Jeg levede i det sidste Aar meget med ham, og beklager hans Død.

— — Har De kjendt Etatsraad Berner, som kom ud af Cancelliet? Han er død meget pludselig her i denne Maaned. En godmodig, men engang meget forfængelig Nar. Om Stemann hører man Intet her. Tingene gaar deres sædvanlige Gang, som fra Cancelliet, udentvivil det bedst besatte Collegium, ingenlunde er slet. Vore theologiske Zeloter synes nu taufe, dog arbeide de sikkert saa hemmeligt.

Fra Merbitz kan jeg hilse Dem, han synes noget ængstelig for Følgerne af Regjerings Forandringen med Hensyn til hans Person. Kan De af Dem selv ved Leilighed berolige ham, gjør De en god Gjerning; c'est un très honnête garçon, men han begynder at blive gammel. Gamle værdige Frimann bliver det endnu mere; han har bedet mig hilse Dem. De begriber let, at han i sin Alder ei er fornøiet med den nye Tingenes Gang i Depotet. Det glæder mig at . . . behandler ham med udmærket Delicatesse og Agtelse, som han synes at paaskjønne. Alderen har sløvet ham. — —